

Cel ce bate

Nicu Hăloiu

Cel ce bate

...

Prea multe despre mine n-am de spus,
Sunt om obișnuit și nimic mai mult,
Nu m-am născut să fiu un om supus,
Iar dacă tac, nu-nseamnă că ascult!

...

De felul meu, nu sunt invidios,
Cât poate și cât vrea să-și facă fiecare,
Deși văd uneori, în omul cel de jos,
Față de cel de sus, mai multă valoare!

...

Niciun om nu este numai rău,
După cum niciunul nu poate fi doar pur,
Dar pot să intuiesc caracterul său
După cum vorbește despre cei din jur!

...

Povestea mea este ciudat de banală
Ea s-a născut dintr-un miez de april
Și-o rătăcire a viselor, pală,
Când priveam cerul cu ochi de copil!

...

Am căzut de multe ori pe drumul vieții,
Dar m-am ridicat de tot de-atâtea ori,
Și dacă-mi bat în ușă anii bătrâneții,
Îi mai pot primi cu un buchet de flori!

...

Am avut în viață o singură iubire,
Pe cea care-a unit două destine,
Cea care îmi este și vis și împlinire,
Și pe drumul vieții, este lângă mine!

...

Mi-a plăcut să dau mai mult decât să iau,
De câte ori am dat, m-am simțit plătit,
Și-am respectat pe cei care trăiau,
Nu din ce primeau, ci din dăruit!

...

Mă mai plâng de multe ori de soartă,
În special când drumul pare greu,
Dar aud mai mereu bătăi în poartă,
Și știu că cel ce bate este Dumnezeu!